

ČEŠI V AMERICE.

Blíže Plain field, Wis., po pětidenní nemoci zemřel přítel listu našeho p. Adolf Janczek. Zanechal zde truchlivou manželku a sedm dětí, tři syny, Henryho, Alberta a Freda a čtyři dcery, Marii, Emilii, Julii a Žofii. Zarmoucené rodině projevujeme vřelou soustrast.

Krajan František Dušek, z č. 986 již. Troy ul. v Chicagu, skonal náhle předminulou nedělí v lesku blíže Willow Springs, Ill. V sobotu večer o 10. hodině vyjel si s pěti soudruhy svými, zaměstnanými v českém pivovaru Atlas, na houby do Willow Springs. Blíže městečka toho podlehli srdeční mrtvici a mrtvolu jeho převezla do Chicaga k pohřbení. Dušek pocházel z Táborska a do Ameriky přijel před 28 lety. Zanechává zde manželku a osm dětí v uspokojivých poměrech.

V New-yorské městské márníci ležely v úterý 1. října mrtvolou krajanu Jana Tomáše a jeho manželky. Oba byli střízliví souchoťnami a nemoc touto zachvátilo je v jejich devět měsíců staré dítě. Dne 18. září dopraveni byli všichni tři do nemocnice Flower a později převezeni do nemocnice městské. Dítě zemřelo před týdnem, Tomáš v neděli a manželka jeho v úterý. Druhé dítě, slatý chlapec, u něhož nebyly zjištěny žádné známky zhoubné nemoci, nalézá se na Randall's Islandu.

V Clevelandu přišel přední nulě pondělí o život krajan František Mašek, zaměstnaný jako vozka u kontraktora p. Trčky, č. 143 Chadwick ul. Mašek vyvážel z vykopávkou hlínu a nevyšlehlým dosud způsobem dostal se pod kola vozu a byl přejet. Pan Trčka nalezl jej v bezvědomí a přivolanou ambulanci dal jej do pravici do nemocnice Charity, lež Mašek na cestě skonal. František Mašek, jenž byl 54 roky star a svobodan, pocházel z Květova u Milevska v Čechách a as před 30 lety přijel do Ameriky.

Do Clevelandu přijela nedávno krajan p. Josef Milotová z Jehnida, v kraji píseckém, v Čechách, na návštěvu přátel svých, bydlících na La Pierre ul. Milotová onemocněla na loži narušením a přibyla do Clevelandu těžce nemocna. V poslední době pohnula si jaksi podivně. Předminulé úterý odpoledne odešla se na hřbitov na Bunton ul., kde jala se káceti pomník. Přikvapivši policisté sledali, že nešťastná krajanka sešla a dopravili ji k probátnímu soudci, jenž ji poslal do ústavu pro choromyslné.

Krajan p. Marie Nováková, bydlící s manželem a třemi dětmi v č. 65 Burk ul. v Clevelandu, usmrčena byla vlakem předminulé pondělí ráno. Nešťastná žena, 47 roků stará, kráčela po trati Cleveland & Pittsburg dráhy. Blíže křivozvatky na Aetna ul. dohonil ji nákladní vlak a nechtěl uskočit, vrazil do ní parozávň tak prudce, že Nováková odhozena do vzdálenosti 30 stop. Byla dopravena v bezvědomí do nemocnice, kdež sledána, že má rozštěpenou lebečnou kóstu a zlomeny všechny končetiny. Krátce po obledání lékařským skonal.

Krajan Jan Vitke, Goletý český rolník, bydlící 3 míle jižně od Granger, Tex., odebral se před minulou sobotu ráno za obchodními záležitostmi do zmíněného města a po polední nastoupil zpáteční cestu k domovu po trati Nedaleko potoku Willis, asi míle od města, potkal se s mladým černochem, jenž po několika všedních otázkách vytáhl revolver a nabyl jej p. Vitkovi ku koupi. Tyž však se vylouval, že má pouze u sebe dollar, kterýž mu za revolver dával. Černochoz dolar vzal, ale uchopil revolver, vyrazil jej starci z rukou a střílel jej do žaludku. Černý vrah chycen byl mezi Gabriel a Taylor a předveden před zraněného Vitka, jenž jej okamžitě stotožnil. Ubohý stařec v pondělí skonal.

Slovo k cestujícím. Vrušení, souvisící s cestováním a změna potravy a vody má často v zápatí prýjem a pro tuto příčinu oeml by nikdo jiti z domu bez lahve Chamberlain's Colic, Cholera and Diarrhoea Remedy. Na prodej v všech lékárnách.

Předplat'te se na Pokrok Zapadu, pouze \$1.00 ročně.

Z PRÁTELSKÝCH KRUHŮ.

LINCOLN, Neb., 5. října 1901. Čižná redakce! Nevím, zdali se zavděčím čtenářstvu Pok. Záp. v Omaha a So. Omaha oznámením, že výbor pro dodávání životních potřeb pro státní ústav zadal kontrakty následujícím firmám omazským a south-omazským: Polepšovna pro chlapce v Kearney—Armour & Co.

Bláznec pro nevyhjitelné v Kearney—Cudahy & Co. Polepšovna pro děvčata v Geneva—Cudahy & Co.; stěvice a střížní zboží—Hayden Bros. Ústav pro choromyslnou mládež—Armour & Co. Ústav pro staré vysloužilce v Millford—Cudahy & Co.; léky a lékařské nástroje—Richardson Drug Co.

Bláznec v Lincoln—Swift & Co.; oděv—Hayden Bros. Bláznec v Norfolk—Armour & Co.; stěvice a oděv—Hayden Bros.

Státní trestnice—Cudahy & Co. Ovšem zadány byly kontrakty též firmám, jež čtenářstvo Pok. Záp. v Omaha a So. Omaha zajímají nebudou, poněvadž se nalézájí v městech jiných a jsou neznámá. Za republikánské vlády zadány kontrakty též firmám, jež podaly nabídky nejnižší a zboží nejlepší.

Činěný nátlak, bych popsal čtenářstvu venkovskému úřadovnu státních úředníků, tak aby naši částečně zvěděli povinnost toho kterého úředníka, jemuž hlasy svými přispěli ke zvolení.

Poněvadž uznávám úřadovnu státního komisaře téměř za nejdůležitější, ana tato má více co činiti s venkovským lidem, proto hodlám obšírněji popsat tuto úřadovnu. Poslední podzim zvolen za komisaře pan Geo. D. Follmer, z Oak, Nuckolls Co. Muž tento jest asi 50 let star, přímého jednání, samostatný v každém obledu a jest jedním z nejlepších úředníků, jakého jen republikán na listek dání mohl. Jest předsedou úřadu boru veřejných budov a pozemků (Board of Public Land & Buildings) a se ctí mohl se o něm zmínit, neb i pánové z druhé strany projevují úsudek o tomto výboru, že vše řídí k nejlepší spokojenosti všech.

Rižení úřadovny svěřeno panu H. M. Eatonovi, deputy commissioner. Jest to mladý, energický muž, rodem z Fremont a byl profesorem na tamější Normal škole. Má na starosti zodpovídat dotazy všech, a zvláště okresních pokladníků v záležitostech školních pozemků a vůbec vedení celého úřadovny a všeho, co do jejího oboru spadá.

Dále jest hlavní clerk, Brad Cook, starý vysloužilce, který již toto místo dříve zastával a jehož práce jest vyvádění "deedů," t. j. pozemek zaplatiti. (Ač poslední legislatura přijala zákon, že žádné školní pozemky nebudou prodávány a ty, které byly prodány a úrok na ně za předešlý rok nezaplacen, vřaděny budou do pozemků k pronajmutí (lease). Stát ní měřič (draughtsman) pan A. Schlegel, kterýž též toto místo již dříve zastával, rozděluje a spravuje obléhaje komisaři pozemky, které po případě znovu měřeny býti musely. Takovito případy obyčejně stanou se při pozemcích u řeky ležících, kde někde voda ubere a jinam přídá.

Dále dva knihvedoucí a sice nížepoděpsaný a pak p. Frank Hollingsworth, kteří mají na starosti správné zanašeni příjmů okresními pokladníky obléhaješ a vůbec věsti vše tak, aby knihy byly v tom největším pořádku. Knihy v úřadovně této jsou: 57 hlavních knih (journals), o 1000 stránkách každá, kde pouze zanašeny příjmy z pozemků pronajmutých (lease) a 20 hlavních knih (journals), o 1000 stranách každá, kde zanašeny příjmy z pozemků státem prodaných. Dále 12 abstraktních knih a register knih. Tyto věsti spadá do oboru knihvedoučích. Ovšem jest tady asi 100 a více knih, kde jsou zanašeny a recordovány pozemky. První knihvedoucí na starosti má a přihlížet musí k tomu, by práce tato vykonávána byla správně a čestně.

Dále jest zde klerk, který má na starosti, by pozemky pronajmuté, byly správně, jak jmeno tak obnos úroku, zanašeny.

Další klerk, který má na starosti, aby ony pozemky, jichž majitelé nezaplátili úrok za minulý rok, byly dány na listinu dlužní (delinquent list) a ty pak veřejně nabízeny budou v dražbách v tom okrese, do kterého náležejí, a ten kdo nabídně nejvíce, ten pozemek dostane na dobu 25 let, a ten kdo správně úrok placen bude. Po 25 letech může obdržet jej na dalších 25 let, neb ou je první, který dostane příležitost. Tu zmiňuji se, že komisař bude tento měsíc pronajmut pozemky z jižších okresů, totiž jižně od Platte řeky.

Obraz matky Boží.

Napsala Vilma Hártová-Světláková.

Byl parní letní den. Zlaté slouko žhoucimí paprsky líbalo borskou krajinu, v níž se malá vřska k ohromnému skalnímu velikánu něžně tulila.

Obloha, zprvu jasná, počala se haliti šedými mráčky a za nedlouho již klenul se hustý černý mrak nad vypráhlou zemí. Zatmělo se. Neunavni ženci v poli, uleknuše se nenadále změny počasí, dříve tak krásného, ustali od práce a kvapem chvátali k domovu. Po plašené ptactvo v korunách hustých stromů hledalo útoček, rovněž zvěř v blízké bažantnici do houštin se ukryla, by v bezpečí očekávala blížící se bouři.

Prudká vichřice halila v hustý dým prachu celý kraj a dšným obyvatele klidně visky. Ve světelnosti tu a tam zakmitla světla hromiček, neboť bouře v celé své hrůzné nádhře rozzuřila se tak mohutně, že blesk za bleskem, provázený rachotem hromu osvětloval nastalou temnotu.

Spousty vod chrlilo černé mrakno, visící jako smuteční závoj nad rozsáhlými lesy, v nichž rozkázány živel řádil měrou strašnou. Zdálo se, že hrozná ta bouře je předzvěstí něčeho strašného, nějakého děsného neštěstí.

Od dávných dob žily dvě rodiny pohorské visky u velkém nepřátelství. Rodina Machatova znesvářila se s rodinou Závo ovou pro nepřátelské kousek pozemku, jež obě rodiny za své vlastnictví považovaly a v hrdošti i nepoddajnosti konečně soudní cestou práva sobě vymáhaly nedbajíc toho, že sumy, jež soudem na zmar přišly, přesahují již cenu pozemku.

"A kdybych celý statek prodati musil, nepoddám se," tvrdil hrdý Závoira, jehož statek za nejkrásnější a nejobhatší v dědině se považoval.

"Ukáži tomu chuděrovi, kdo je je zde pánem a před kým dlužno šij sklonití." "Závoroři se nepodrobím, kdybych na statek vydlužití se měl," rozumoval méně zámožný Machata. "Vzejde den, kdy se dokáže, že já jsem v právu a ten hrdý lakomec je marne nekale záměry proti mně kul."

Dcera Machatova, slídná Běta, rázlozici, plna života a bujného veselí, byla vyvolenou Josefa, jediného syna nadutého Závoira. Jich láska vypučela z nenadání v lesní tíšně pod stáletým dubem, kde na drnovém sedátku přísahali sobě věčnou lásku i věrnost.

Denně se zde tajně scházeli, sdíleli spolu lásky žit i slast, oče kávoji šťastný obrat osudu, jenž by nenávist otců zlomil a jich sňatku požehnal.

Vzájemná, čistá jich láska zkvětala tím více, čím urputněji rodiče proti sobě bojí.

"Přisáhej mi," pravil kdysi Josef ke své milé, "že je láska tvá nezlomná a pevná jako dub, jenž je svědkem blahých chvil našich."

"Přisáhám," děla klidně Běta, zvedajíc k nebi tři prsty pravice.

Zánámá moc na světě není s to pevnou moji lásku zviklati a zlomit; spíše dub ten stáletý zášku vezme, nežli zničena bude láska má." Tak žili snoubenci šťastně v sladkém taji zapovězené lásky. Závoira počal již něco tušiti i zavolal jednecu syna k sobě a pravil: "Synu, přejí si, by zlým snem bylo, co zdá se mi pravdou býti. Záhledí jsem totiž nejednou, že Běta nadbíhá a podivnými pohledy ji pronásleduje." Josefe, pohledl na tuto pravici, a hrozivě před očima synovými jí máchaje, mlulvil dále: "Nepřej si, bys seznal sílu její, rozdrtilím tě raději než bych svolil, bys se té děvce kořil — a snad dokonce — však ne, toť hrozná myšlenka, jež mne sžírá palčivou bolestí; ne to se nikdy státi nesmí. Jdi a neopvažuj se s obhám si zahrávatí."

Mlčky odkvapil Josef, ja všecek zadumaná a smuten výhrůžkou otcovu.

Jako těžký balvan tislna prsa jeho ona hrozná slova, jež i mysl jeho, posud čistou a veselou zachmuřovala.

V den výše uvedený díel Josef s Bětou opět pod dubem, když bouře náhle s celou silou přikvapila.

Zprvu nepovšimli si změny, jež kolem nastala a když domů kvapiti chtěli, bylo již pozdě, neboť blesky se již jen kržovaly.

Zůstali tudíž na sedátku seděti, držíce se za ruce a mlčky pozorující rozkácený živel.

"Josefe, hrůza mne obchází," zajeptala Běta. "Bojím se."

"Ničeho se nám nestane, bůh je s námi, důvěrujme v něj," vece mladík. A prudceji tiskl ruku dívčinu, jež hlavinku svou na jeho rámě klonila, chvějíc se strachem na celém těle.

Stráňný rachot hromu a hneď na to ohnivý sloup jako rajeta sneal se s výše nebeské přímo v

Obraz matky Boží.

Napsala Vilma Hártová-Světláková.

Byl parní letní den. Zlaté slouko žhoucimí paprsky líbalo borskou krajinu, v níž se malá vřska k ohromnému skalnímu velikánu něžně tulila.

Obloha, zprvu jasná, počala se haliti šedými mráčky a za nedlouho již klenul se hustý černý mrak nad vypráhlou zemí. Zatmělo se. Neunavni ženci v poli, uleknuše se nenadále změny počasí, dříve tak krásného, ustali od práce a kvapem chvátali k domovu. Po plašené ptactvo v korunách hustých stromů hledalo útoček, rovněž zvěř v blízké bažantnici do houštin se ukryla, by v bezpečí očekávala blížící se bouři.

Prudká vichřice halila v hustý dým prachu celý kraj a dšným obyvatele klidně visky. Ve světelnosti tu a tam zakmitla světla hromiček, neboť bouře v celé své hrůzné nádhře rozzuřila se tak mohutně, že blesk za bleskem, provázený rachotem hromu osvětloval nastalou temnotu.

Spousty vod chrlilo černé mrakno, visící jako smuteční závoj nad rozsáhlými lesy, v nichž rozkázány živel řádil měrou strašnou. Zdálo se, že hrozná ta bouře je předzvěstí něčeho strašného, nějakého děsného neštěstí.

Od dávných dob žily dvě rodiny pohorské visky u velkém nepřátelství. Rodina Machatova znesvářila se s rodinou Závo ovou pro nepřátelské kousek pozemku, jež obě rodiny za své vlastnictví považovaly a v hrdošti i nepoddajnosti konečně soudní cestou práva sobě vymáhaly nedbajíc toho, že sumy, jež soudem na zmar přišly, přesahují již cenu pozemku.

"A kdybych celý statek prodati musil, nepoddám se," tvrdil hrdý Závoira, jehož statek za nejkrásnější a nejobhatší v dědině se považoval.

"Ukáži tomu chuděrovi, kdo je je zde pánem a před kým dlužno šij sklonití." "Závoroři se nepodrobím, kdybych na statek vydlužití se měl," rozumoval méně zámožný Machata. "Vzejde den, kdy se dokáže, že já jsem v právu a ten hrdý lakomec je marne nekale záměry proti mně kul."

Dcera Machatova, slídná Běta, rázlozici, plna života a bujného veselí, byla vyvolenou Josefa, jediného syna nadutého Závoira. Jich láska vypučela z nenadání v lesní tíšně pod stáletým dubem, kde na drnovém sedátku přísahali sobě věčnou lásku i věrnost.

Denně se zde tajně scházeli, sdíleli spolu lásky žit i slast, oče kávoji šťastný obrat osudu, jenž by nenávist otců zlomil a jich sňatku požehnal.

Vzájemná, čistá jich láska zkvětala tím více, čím urputněji rodiče proti sobě bojí.

"Přisáhej mi," pravil kdysi Josef ke své milé, "že je láska tvá nezlomná a pevná jako dub, jenž je svědkem blahých chvil našich."

"Přisáhám," děla klidně Běta, zvedajíc k nebi tři prsty pravice.

Zánámá moc na světě není s to pevnou moji lásku zviklati a zlomit; spíše dub ten stáletý zášku vezme, nežli zničena bude láska má." Tak žili snoubenci šťastně v sladkém taji zapovězené lásky. Závoira počal již něco tušiti i zavolal jednecu syna k sobě a pravil: "Synu, přejí si, by zlým snem bylo, co zdá se mi pravdou býti. Záhledí jsem totiž nejednou, že Běta nadbíhá a podivnými pohledy ji pronásleduje." Josefe, pohledl na tuto pravici, a hrozivě před očima synovými jí máchaje, mlulvil dále: "Nepřej si, bys seznal sílu její, rozdrtilím tě raději než bych svolil, bys se té děvce kořil — a snad dokonce — však ne, toť hrozná myšlenka, jež mne sžírá palčivou bolestí; ne to se nikdy státi nesmí. Jdi a neopvažuj se s obhám si zahrávatí."

Mlčky odkvapil Josef, ja všecek zadumaná a smuten výhrůžkou otcovu.

Jako těžký balvan tislna prsa jeho ona hrozná slova, jež i mysl jeho, posud čistou a veselou zachmuřovala.

V den výše uvedený díel Josef s Bětou opět pod dubem, když bouře náhle s celou silou přikvapila.

Zprvu nepovšimli si změny, jež kolem nastala a když domů kvapiti chtěli, bylo již pozdě, neboť blesky se již jen kržovaly.

Zůstali tudíž na sedátku seděti, držíce se za ruce a mlčky pozorující rozkácený živel.

"Josefe, hrůza mne obchází," zajeptala Běta. "Bojím se."

"Ničeho se nám nestane, bůh je s námi, důvěrujme v něj," vece mladík. A prudceji tiskl ruku dívčinu, jež hlavinku svou na jeho rámě klonila, chvějíc se strachem na celém těle.

Stráňný rachot hromu a hneď na to ohnivý sloup jako rajeta sneal se s výše nebeské přímo v

Obraz matky Boží.

Napsala Vilma Hártová-Světláková.

Byl parní letní den. Zlaté slouko žhoucimí paprsky líbalo borskou krajinu, v níž se malá vřska k ohromnému skalnímu velikánu něžně tulila.

Obloha, zprvu jasná, počala se haliti šedými mráčky a za nedlouho již klenul se hustý černý mrak nad vypráhlou zemí. Zatmělo se. Neunavni ženci v poli, uleknuše se nenadále změny počasí, dříve tak krásného, ustali od práce a kvapem chvátali k domovu. Po plašené ptactvo v korunách hustých stromů hledalo útoček, rovněž zvěř v blízké bažantnici do houštin se ukryla, by v bezpečí očekávala blížící se bouři.

Prudká vichřice halila v hustý dým prachu celý kraj a dšným obyvatele klidně visky. Ve světelnosti tu a tam zakmitla světla hromiček, neboť bouře v celé své hrůzné nádhře rozzuřila se tak mohutně, že blesk za bleskem, provázený rachotem hromu osvětloval nastalou temnotu.

Spousty vod chrlilo černé mrakno, visící jako smuteční závoj nad rozsáhlými lesy, v nichž rozkázány živel řádil měrou strašnou. Zdálo se, že hrozná ta bouře je předzvěstí něčeho strašného, nějakého děsného neštěstí.

Od dávných dob žily dvě rodiny pohorské visky u velkém nepřátelství. Rodina Machatova znesvářila se s rodinou Závo ovou pro nepřátelské kousek pozemku, jež obě rodiny za své vlastnictví považovaly a v hrdošti i nepoddajnosti konečně soudní cestou práva sobě vymáhaly nedbajíc toho, že sumy, jež soudem na zmar přišly, přesahují již cenu pozemku.

"A kdybych celý statek prodati musil, nepoddám se," tvrdil hrdý Závoira, jehož statek za nejkrásnější a nejobhatší v dědině se považoval.

"Ukáži tomu chuděrovi, kdo je je zde pánem a před kým dlužno šij sklonití." "Závoroři se nepodrobím, kdybych na statek vydlužití se měl," rozumoval méně zámožný Machata. "Vzejde den, kdy se dokáže, že já jsem v právu a ten hrdý lakomec je marne nekale záměry proti mně kul."

Dcera Machatova, slídná Běta, rázlozici, plna života a bujného veselí, byla vyvolenou Josefa, jediného syna nadutého Závoira. Jich láska vypučela z nenadání v lesní tíšně pod stáletým dubem, kde na drnovém sedátku přísahali sobě věčnou lásku i věrnost.

Denně se zde tajně scházeli, sdíleli spolu lásky žit i slast, oče kávoji šťastný obrat osudu, jenž by nenávist otců zlomil a jich sňatku požehnal.

Vzájemná, čistá jich láska zkvětala tím více, čím urputněji rodiče proti sobě bojí.

"Přisáhej mi," pravil kdysi Josef ke své milé, "že je láska tvá nezlomná a pevná jako dub, jenž je svědkem blahých chvil našich."

"Přisáhám," děla klidně Běta, zvedajíc k nebi tři prsty pravice.

Zánámá moc na světě není s to pevnou moji lásku zviklati a zlomit; spíše dub ten stáletý zášku vezme, nežli zničena bude láska má." Tak žili snoubenci šťastně v sladkém taji zapovězené lásky. Závoira počal již něco tušiti i zavolal jednecu syna k sobě a pravil: "Synu, přejí si, by zlým snem bylo, co zdá se mi pravdou býti. Záhledí jsem totiž nejednou, že Běta nadbíhá a podivnými pohledy ji pronásleduje." Josefe, pohledl na tuto pravici, a hrozivě před očima synovými jí máchaje, mlulvil dále: "Nepřej si, bys seznal sílu její, rozdrtilím tě raději než bych svolil, bys se té děvce kořil — a snad dokonce — však ne, toť hrozná myšlenka, jež mne sžírá palčivou bolestí; ne to se nikdy státi nesmí. Jdi a neopvažuj se s obhám si zahrávatí."

Mlčky odkvapil Josef, ja všecek zadumaná a smuten výhrůžkou otcovu.

Jako těžký balvan tislna prsa jeho ona hrozná slova, jež i mysl jeho, posud čistou a veselou zachmuřovala.

V den výše uvedený díel Josef s Bětou opět pod dubem, když bouře náhle s celou silou přikvapila.

Zprvu nepovšimli si změny, jež kolem nastala a když domů kvapiti chtěli, bylo již pozdě, neboť blesky se již jen kržovaly.

Zůstali tudíž na sedátku seděti, držíce se za ruce a mlčky pozorující rozkácený živel.

"Josefe, hrůza mne obchází," zajeptala Běta. "Bojím se."

"Ničeho se nám nestane, bůh je s námi, důvěrujme v něj," vece mladík. A prudceji tiskl ruku dívčinu, jež hlavinku svou na jeho rámě klonila, chvějíc se strachem na celém těle.

Stráňný rachot hromu a hneď na to ohnivý sloup jako rajeta sneal se s výše nebeské přímo v

Dvě velká muka..... ukazují se býti všude jako dědičná nemoc, v každé rodině revmatism a neuralgie. Tyto bolesti budou jistě vyléčeny lékem St. Jakob's Oel.

Burlington Route. O Kalifornii. Nová kniha, vydaná drahou burlingtonskou o Kalifornii, obsahuje 76 ilustrací a 72 stránky zajímavé četby. Chcete-li cestovati do Kalifornie, navštivte městskou úřadovnu, kde listky jízdné se prodávají a opatříte si výstisk. Výlety po Burlington dráze, z Omahy do Kalifornie, trvají týden. Čtyřicet dollarů stojí listek. Pět dollarů stojí lože. Úřadovna: Nádraží: 1502 Farnam ul. 10. a Mason ul. Telefon 250. Telefon 128.

Vyléčení záduchy zdarma. Asthmalene přináší okamžitou úlevu a trvalé vyléčení ve všech případech.

CHAINED FOR TEN YEARS. Rev. Dr. Morris Wechsler, rabín (ong Bnai, Israel, v New Yorku, se dne 3. ledna 1901 píle. Dr. TAFT BROS. MEDICINE CO. Pánové! Vše Asthmalene jest výborným lékem proti záduché, kterýž léčí všechny nemoci a nemoci spojené s asthmou. Dělněk léka toho jest přepracován. Když jsem jedu Vaši lékárnku léku na zkonštrukci, kterýž poprvé ušlito dne 1. listopadu. Poznal jsem hned výborné účinky jeho působivosti. Po využití této lékové záložky a manželky moji zmizela a od té doby je zdráva. Proto mohu léka ten s dobrým svědomím každému odporučiti. D. D. PHELPS, M. D. Dne 6. února 1901. Pánové! Byl jsem soužen záduchou po 22 let. Zkusil jsem všech možných léků, ale bez výsledku. Četl jsem Vaše oznámení a hned jsem si objednal 1 dnu láhev. Odravil jsem okamžitě. Koupil jsem si od té doby jednu velkou láhev a dříve vyřadil jsem nyní své úplně zdraví! Mám v rodině čtyři děti a po šest roků nebyl jsem schopen pracovati. Teď však jsem zdrav jako ryba a konám svůj práci každodenně a bez únavy. Dověděti tohoto můžete učiti jak se Vám hodí. Adresa mého bydliště jest 235 Livingston ul. S. BAEHAFER, 61 vjezdová 128. ul., New York, City.

Na zkoušku láhev pošleme vám zadarmo, zašlete-li nám poštovní listek: Drs. TAFT BROS. MEDICINE CO., 79 East 130th Street, NEW YORK CITY.

Nebraska Business Shorthand College. Boyd Building roh 17t a Harney ul. - Omaha, Neb. Schvátna řídítely vyšších škol, předními obchodníky a soudními zpravodaji. Učitelé před devíti lety. Škola, již není rovně. Zaměstnává nejchopnější učitele. "UPLNĚ DOKONALÁ." Nejlepší a nejdokonalejší ústav na západě. \$3000 uloženo min. roku v nových spásích strojích. \$2500 uloženo v novém zařízení odboru obchodního. Další poschodí pronajato k pohodlí žáků. Mista opatřena 90 proc. všech listových žáků. Opatřujeme práci pro žáky mimo školních hodin, by na stravu vyčlásti si mohli. Podzimní běh počne 2. září. Píšte si pro krásný katalog zdarma. ADRESA: A. C. ONG, A. M. LL. B., DR. TAFT BROS. MEDICINE CO., 79 EAST 130TH STREET, NEW YORK CITY.